

אלו טרפות פרק שלישי חולין

מו.

עין משפט
נר מצוה

(א) זכרות זו: וחס נסמן.
(ב) גירסת הר"ף והרא"ש ר' יצחק אומר עד בין כו' ור"ל אחר עד למטה כו'.
(ג) [לקמן נד, ט] (ד) [מנחות טו, ט] (ה) [ז"ל כדרכא כדליתא בע"ב, ט] (ו) [ז"ל רבא], (ז) [ז"ל ל: (ח) [ומכאן חזרו לך מה: (ט) [ע"כ פירושו לפי לשון אחר, (י) עין רש"י, ט] (ע"י מהר"ם,

הגהות הב"ה

(א) גבי רבי יצחק אומר עד למטה:

לעזרי רש"י

איבר"ש [איבריו].
טרפת.
טיבא. דק, ריה.

מוסף רש"י

הא נשתתיר הימנה כלום כשרה. דעמד להיבדלות ולהתפלות (הפרדט עמי קט). עשירין מקמצי. ר' שמעון שהי' בן גשא ועשר היה. קמץ עלין (מנחות פו). במקום שהיא חיה. פי' דליינו נמקום שתלויה בחלר הכנז (הפרדט פו).

עד ועד בכלל והכי קאמר מן הראש ועד בין הפרשה ראשונה וכל אותה זין או בכלל טרפה או דלמא הכי קאמר עד ולא עד בכלל טרפה שלישית כשרה שניה איני יודע ה"ה לראשונה דמסקפא ליה וממילא משתמע ולא אכטריך לפרושי ראשונה ושניה איני יודע דכיון דאמר ודאי טרפה עד אחת ולא היא בכלל מכלל דמכאן ועד שלישית מספקא ליה וחדא מינייהו הוא דנקט דלא תימא שניה כשלישית לקולא: **אס"ל עד ולא עד בכלל פי פרשה מהו**. נפסק החוט הגדול כנגד פי הפולין הראשונים במקום פיצול מהו בכלל טרפה הוא או בכלל איני יודע הוא מי אמרינן עד בין דוקא ופי הפרשה טרפה או לאו למיבטי דפי הפרשה מידי דודאי טרפה דלפילו חוט שכנגד הפסק שבין שני הפיצולים טרפה וכ"ש פי פיצול הראשון אלא הכי קא מיבטיא ליה נפסק הפיצול עצמו מן החוט מהו וזפרשה ראשונה קאי: **סידון כצשר**. שאם נפסק הפיצול כשרה: ה"ג מאי לאו ראשונה ושניה לא שלישית. מאי לאו פיצול ראשון ואע"ג דחוט של אחריה עדיין בכלל טרפות או בכלל ספק הוא וכן שני לשון מורי. (ח) לשון אחר בין הפרשות הן ללעות קטנות של אליה. פרשות הוא [פי' הפרשות ללעות שבין פרשה לפרשה: **גדי שמון**. חי: **נליעה טפי**. הלכות נכלעין ואין ניכרין כשהוא חי: **נלעות טפי**. ונפלט הכשר והכל דומה ללעות. וגל לשון זה אינו נראה לי ומפי גאון שמעתי: **עד אחס**. עד בין הפרשה ראשונה דהיינו ללע ראשונה של אליה: **טרפה**. אם נפסק החוט: **בעי רב הונא עד ועד בכלל**. שאם נפסק החוט כנגד ללע הראשון טרפה דליה נמי קאי בין שתי פרשות שיש הפרש זינו ללעות הגדולות: **ולא עד בכלל**. ובכלל איני יודע הוא: **פי פרשה**. נפסק החוט אכל תחלת הענש ולא כנגדו ממש מאי כדאי ענש חשיב ואיני יודע או כדאי

עד ועד בכלל אף על פי שאמר שמואל עד בין הפרשות מ"מ מספקא ליה דלמא מתחלת עובי פיצול ראשון עד פיצול שני שלמטה הימנו קרוי בין הפרשות ראשון ועד ולא עד בכלל ואיני יודע או שמה מסוף עובי פיצול א קרוי אכל מה שהוא כנגד עובי החוט המתפלג לא מיקרי בין הפרשות וטרפה אי נמי משום הכי מספקא ליה שמה פי פרשות עצמן דהיינו עובי פיצול ראשון הוא בין הפרשות דקאמר שמואל לפי שהוא בין חוט המתפלג לשמאל לחוט המתפלג לימין והא דנקט שמואל עד בין הפרשות ולא נקט עד הפרשות לפי שהאחד מתחיל ללאת ולהתפלג קודם לחצירו דדוקא אס עד ולא עד בכלל איבעיא ליה כפי פרשה ראשונה אכל אס עד ועד בכלל לא מני למיבטי פי פרשה שניה מהו דממה נפשך הוא בכלל דהא עד בין הפרשות ראשון קאמר דטרפה ותו לא ואס אימא דפי פרשה אינו קרוי בין הפרשות הרי לא אמרינן שיהא טרפה אלא עד בין הפרשות ואין זה בין הפרשות ואס הוא קרוי בין הפרשות האמר שניה איני יודע ובכלל שניה יש לו להיות: **ואם תימצי לומר עד ועד בכלל פי פרשה עצמה מהו**. פירש בקונטרס נפסק הפיצול עצמה מן החוט מהו ונראה דלפילו דאס תימצי לומר דעד ולא עד בכלל הוא מני למיבטי כפרשה עצמה ענמה את"ל דפי פרשה טרפה אכל אי פי פרשה כשרה אז ודאי ליכא למיבטי דכ"ש פרשה עצמה ועוד י"ל למיבטי ליה אס נפסק הפיצול ברחוק ממקום חיבורו כנגד חוט השדרה שבין הפרשות ראשון לפיצול שני שהוא בין הפרשות ראשון והשתא לא מני למיבטי אלא את"ל עד ועד בכלל: **לאו כאהינא**

ראשונה ושניה. הא דנקט שניה משום דאי היא טרפה הוא שייך למיבטי כל הנך צעיות כגון בראשונה: **למטה מן האגפים**. יש להסתפק אם למטה ממקום חיבורו עמו או ממקום חיבורו לחוט החוטקו עמו של כנף המחובר בגוף: **ערוקאי**. רבי זירא לא היה נרדף לברוח דלכיו גבאי של מלך היה דנהג בגזירותא תליסר שנין כדאמר בפרק זה בורכ (סנהדרין כה): דכי הוא אתי ריש נהרא למתא כי הוא חזי רבנן אמר להו לך עמי צא בחדריך: **הלכך בעינן בוית במקום מרה ובוית במקום שהיא חיה**. הכי קיימא לן כדפסקין לעיל (דף מג). הלכה כדברי האומר כצויות: **ואמרי לה קרמא התאה**. כלומר עם עילאה דאי תתאה גרידא הא פסקין בסמוך דבעינן תרוייהו ואס כן לא היה לא כרז (א) ולא כשמאל: **איניקיב**

בג א ב ג ד מ"י פ"ט
מהל' שמיטה הל' ג ד
סמג עיני סג טו"ע י"ד
סימן לג סעיף ה ועין
בהג"ה:
בד ה מ"י שס פ"ח הל'
כא סמג שס טו"ע
י"ד סי' מה סעיף א:
בד ו ז מ"י שס הל' כז
ולומאל ועין כ"מ
ובל"מ:
כו ח מ"י שס הל' כא
טו"ע שס סעי' ה:
כז ט מ"י שס פ"ו הלכה
א סמג שס טו"ע
י"ד סי' לו סעיף א:
כח י מ"י שס טו"ע שס
סעיף ב:

שיטה מקובצת

א) וכל אותו בין הפרשה טרפה: (ב) כשהיא מעורה ודבוקה: (ג) הא איכא שהרי כולה קיימת: (ד) על שם שקרום התחתון ארום: (ה) ואיני יודע או שמא מסוף עובי פיצול ראשון עד פיצול ב' קרוי בין הפרשות: (ו) במקום ששוככות על הגוף דהיינו למטה:

רבינו גרשום

עד ועד בכלל כו' כלומר אמרה עד אחת טרפה עד ועד בכלל כו' אם תמצא לומר עד ולא עד בכלל שראשונה אינה בכלל מוח פי פרשה ראשונה מהו שהיא ביניהם בין סוף השדרה לתחלת פרשה של ראשונה מהו שניה בכלל חוט השדרה אי לא: אם תמצא לומר עד ועד בכלל פרשה (ראשונה) [עצמה] בכלל מוח נאן לאן (א) אבל לא שניה. אם ניטלה פרשה שניה עצמה עצמו גם מוח תידון ככשר ולא כחוט השדרה: עד בין אגפים. עד כנפי העוף: כי הא דר' חייא זריק ליה כלומר ר' חייא זריק ליה וטריך בהמה שלא נשתתיר ממנה כוית ור' שמעון ב"ר מטביל ביה כלומר איכיל ליה ע"י טיבול ומכשר לבהמה אע"ג דלא הוי כוית: במקום שהיא חיה כלומר באותו מקום שהיא תולה: הלכך בעינן כוית במקום מרה כו' כלומר הן במקום חיה והן במקום שהיא חיה: מתלקט מהו כלומר דלא הוי כוית במקום אחד אלא מתלקט ממכה מקומות: כרצויה מהו כלומר ארוך בקצר: מרודד מהו דלא הוי כוית עב אלא מרודד: אי למ"ד כוית במקום מרה האיכא כלומר כיון דמעורה בטרפשה: ואמרי לה קרמא התאה דשתי קרמות יש בריאה וסימנין כיתונא וזורא כו' כלומר דארום הפנימי כוורד. התאה מנין מרובא דאמר

(א) לפי הגירסא שפטינו גמ' אינו מוזן מש"כ אכל לא שניה ואולי דגירסא אחרת היה לו דפרשה ראשונה בכלל מוח אכל לא שניה וכי.

כא הנינא

